

**Radio Schiller den 13.
november 2014:**

**Kina/BRIKS sætter dagsorden
på APEC møde//Obama på vej
ned**

med formand Tom Gillesberg

Videoen kommer senere idag, fredag den 14. november

**Leder fra LaRouche-bevægelsen
14. nov. 2014:
BRIKS har åbnet op for en ny
verden**

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken, kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte

sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmændene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringsstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemøsten er et af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

G20-topmøde 15. nov. : Den australske vært modtager brev fra Pave Frans

12. nov. 2014 – Pave Frans har skrevet et brev til den australske premierminister, Tony Abbott, som er vært for og nuværende leder af G20-topmødet, som skal holdes i Brisbane den 15. november. I brevet opfordrer Pave Frans ham til at sikre, at verdens 20 største økonomier »leverer reelle forbedringer af de fattiges liv ... Jeg beder om, at statsoverhovederne for G20-landene ikke glemmer, at der står mange liv på spil bag disse politiske og tekniske drøftelser ... Den mentalitet, at maksimering af profit er det endelige kriterium for enhver økonomisk aktivitet, er destruktiv. En tankegang, hvor individet sluttelig kasseres, kan aldrig opnå fred eller retfærdighed.«

New York Times:

»Vi har ikke brug for mere mad, bare flere penge«

12. nov. 2014 – Fødevarereporter på avisen New York Times, Mark Britten, kommer med det argument i dagens avis, at vi ikke har brug for at forøge fødevarerproduktionen. Der er ingen mangel på fødevarer, debatterer han; der er mangel på penge. Giv folk penge, så finder de mad.

Hvorfor får man ikke bare sin aftensmad i den lokale pengeautomat?

FN-embedsmand støtter fuldt ud AIIB og Nye Silkevej

12. nov. 2014 – Shamshad Akhtar, generalsekretær for FN's Sociale og Økonomiske Komite for Asien og Stillehavsområdet, og FN's guide for G20, har givet sin fulde støtte til det kinesiske forslag om en Ny Silkevej og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-investeringsbank).

Akhtar forklarede til kommentator Yang Rui på dennes program Dialog, at verdens behov for udvikling var enormt.

»AIIB vil spille en meget vigtig rolle. OECD-skøn nævner tal [på udestående behov for infrastruktur] på 50 billion dollars, og her i Asien er tallet over 10 billion dollars«,

sagde fr. Akhtar. »Dette overstiger langt de multinationale udviklingsbankers kapacitet.«

Hun forklarede også, hvad der var anderledes i AIIB's måde at fungere på:

»De multinationale udviklingsbanker har mange andre funktioner end kredit til infrastruktur, miljøprojekter osv. ... AIIB derimod ville udelukkende koncentrere sig om infrastruktur; banken ville være i stand til at udstede langfristede obligationer, såvel som udstede mere risikabel egenkapital. AIIB vil også være i stand til at geare privat finansiering til infrastruktur.«

Med hensyn til kritikken, at AIIB ville være uden regler, sagde Akhtar, at kritikken ville blive bestridt,

»når de først fremlægger arbejdsrapporten for, hvordan AIIB vil operere, og dette arbejdsrapport vil være baseret på internationalt accepterede principper.«

Om konflikten med FTAAP versus TPP sagde Akhtar, at de to handelsaftaler ikke overlappede hinanden:

»Der er tilsyneladende nogen entusiasme for TPP. Hvis denne konsolideres, kunne den føre til FTAAP. Og hvis den ikke blev det, findes der andre måder at nå frem til FTAAP«, sagde Akhtar.

Yang Rui spurgte, hvordan man kunne bringe disse meget forskellige lande sammen rent økonomisk i en enkelt handelsaftale.

»Det er korrekt, at der er meget store forskelle mellem landene i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde Akhtar. »Men det er ligesom det, vi gjorde med WTO-medlemskabet. Man kan tildele landene status af FTAAP-medlem og dernæst hjælpe dem til at opnå det niveau, som de skal op på. Og der findes institutioner, såsom min egen, som kan hjælpe dem med

det.«

Forespurgt om Silkevejsprojekterne sagde hun,

»Det er meget vigtige projekter. Silkevejsbæltet dækker henved 10.000 km og den Maritime Silkevej henved 20.000 km. Vi har også mange veje og jernbaner, der allerede eksisterer, men de bliver ikke opkoblet på en optimal måde. Vi argumenterer for flere jernbaner snarere end veje. Vi behøver en integreret, multi-modal model, hvor vejene og jernbanerne vil være opkoblet på en måde, der optimerer den trafikale strøm«, sagde Akhtar.

Rosettamissionens landingsmodul Philae lander på kometoverflade

12. nov. 2014 – For første gang er et rumfartøj landet på overfladen af en komet for at tage dette primitive himmellegeme i Solsystemet i øjesyn, in situ og på nært hold. Kort før kl. 11, Eastern Standard Time, modtog det Europæiske Rumagenturs kontrolcenter i Darmstadt, Tyskland, bekræftelse på, at Philae-landingsmodulet var sikkert ankommet til overfladen af Komet 67P/Churyumov-Gerasimenko. Da Philae skiltes fra sit moderfartøj, tog Rosetta fotografier af Philae, der bevægede sig væk mod kometens kerne. Det tog syv timer for Philae at nå overfladen, idet den ankom i et meget adstadigt »spadsere«-tempo på 1 meter pr. sekund. Landingsmodulet, som er på størrelse med et køleskab, vil bruge sine medfølgende videnskabelige instrumenter til at analysere kometens kemiske sammensætning, samt tage billeder.

Philae skal efter planen bore ned i kometens kerne, indsamle prøver og opvarme dem for at undersøge den kemiske sammensætning. Andre målinger vil afsløre information om de mekaniske og elektriske egenskaber og strukturen hos dette primitive himmellegeme. Man mener, at frosne kometer var donorer af det vand, som findes på Jorden, samt det vandis, som findes på andre planeter. Om der også er en forbindelse mellem disse himmellegemer uden for Solsystemet og livet, er ligeledes et åbent spørgsmål.

Det tog Rosetta-rumfartøjet 10 år, med en omstændelig rute, at nå kometen, som befinder sig mere end 300 millioner mil fra Jorden. I kølvandet på meddelelsen om den bemærkelsesværdige, succesfulde landing sagde ESA's leder, general Jean-Jacques Dordain, til den overstrømmende forsamling i kontrolcentret: »Dette er et stort skridt for den menneskelige civilisation.« Han sagde, at det ser let ud, når folk sad ved kontrolbordene og ventede på data fra missionen, der har kostet 1,62 mia. dollars, men at det »i virkeligheden er summen af ekspertise og hengivenhed« i ti år, samt »hårdt arbejde«.

NASA havde beskrevet det, som Rosetta gør forsøg på at udføre, som en »latterligt vanskelig« mission. Kometkernen, som er mindre end tre mil bred, blev af Rosetta fremstillet til at have en klippeoverflade overstrøet med kampesten, med skrænter med en hældning på op til 60 grader. De første rapporter siger, at Philae sank et par inches ned i kometens overflade efter landing, så der er tilsyneladende et lag af blødere materiale oven på klipperne. Forskere rapporterede, at harpuner på landingsmodul, som var designet til at fastgøre det til kometen, ikke blev affyret. Man vil muligvis forsøge at affyre dem igen for at sikre, at landingsmodul er forankret til overfladen.

Rosetta vil sende data tilbage til Jorden fra Philae via NASA's Deep Space Network. Landingsmodul forventes at operere i omkring 2,5 dage, og Rosetta-kredsløbsmodul, som rummer 11 videnskabelige instrumenter (tre af disse har NASA

bidraget med), vil flyve med kometen i hele næste år.

NATO-general Breedloves seneste provokation: Rusland har atomvåbenstyrker på Krim

12. nov. 2014: USA's general Breedlove smed en håndgranat i går, da han i et interview sagde til *Reuters*, at Rusland har flyttet atomvåbenstyrker til Krim.

»Om styrkerne er atomare eller ej, ved vi ikke«, sagde han.

Det er tidligere blevet rapporteret, så langt tilbage som i september, at Rusland har flyttet Tu-22M 'backfire'-bombefly og Iskander M taktiske, ballistiske missiler til Krim, som begge har atomkapacitet, men der er ikke fremlagt bevis for, at Rusland er ved at flytte atomvåben til Krim.

Russerne selv har ikke lagt skjul på den kendsgerning, at de forstærker deres militærstyrker på Krim til at inkludere luftforsvar.

»En analyse af begivenhedernes mulige udvikling dikterer nødvendigheden af at bevare et troppeberedskab i det Sydlige Militærdistrikt [som Krim nu er en del af, -red.] for at sikre landets og dets allieredes militære sikkerhed i den sydvestlige, strategiske retning«,

sagde forsvarsminister Shoigu i dag på et møde i Forsvarsministeriet under diskussion af den fremtidige

militære organisation på Krim, iflg. *Itar-Tass*.

Breedlove beklagede sig også over, at russerne flytter flere våben og mere materiel, inkl. tanks, ind i det sydøstlige Ukraine og således fuldstændig støtter Kiev-regimets udokumenterede udtalelser.

»Materiel, udstyr, pansrede våben og forsyninger flyder fortsat ind i det østlige Ukraine. Man har set mere af dette i de seneste dage«, sagde Breedlove. »Jeg er bekymret over de forøgede bevægelser.«

Han kaldte også våbenstilstanden for kun at være »en våbenstilstand af navn«. Unavngivne embedsmænd i forsvaret sagde til *NBC News* i dag, at, snarere end at invadere landet, synes Ruslands holdning at være at styrke de uafhængige styrkers forsvar, som, sagde de, har lidt en del tab til det ukrainske militær.

»Det ser ud som om de resolut støtter separatisterne i stedet for at opvise en modstand«, iflg. en højtstående amerikansk embedsmand.

Russerne responderede til Breedloves provokation ved at fordømme den som værende ubegrundet, rapporterer *Itar-Tass*.

»Vi er allerede ophørt med at bemærke de ubegrundede erklæringer fra NATO's allierede øverstbefalende i Europa, gen. Philip Breedlove, om russiske militærkolonner, han angiveligt så bryde ind i ukrainsk territorium«,

sagde Forsvarsministeriets talsmand, generalmajor Igor Konashenko.

»Vi har mange gange understreget, at der ikke er nogen reelle kendsgerninger bag Bruxelles-embedsmændenes luftpostyr.«

Spydigt sagde Konashenko, at man kunne få det indtryk, at jo mindre tillid, den europæiske offentlighed har til Breedloves

ord, »desto større bliver graden af hans alarmerende, anti-russiske beskyldninger.«

Udsigt til endnu en ris-revolution til at ernære verdens sultne, siger forsker ved Internationalt Institut for Forskning i Ris

10. nov. 2014 – Idet han citerer to seniorforskere, dr. Jauhar Ali og Li Zhi-Kang, sagde korrespondent ved *Asia Sentinel*, John Berthelsen, at verden muligvis var på randen af at opleve endnu en ris-revolution. Berthelsen sagde, at sorten Green Super Rice, som er udviklet i fællesskab mellem Kinesisk Akademi for Landbrugsvidenskaber og Internationalt Institut for Forskning i Ris (IRRI) i Filippinerne, har potentiale til at ernære millioner af mennesker, som nu sulter.

Målet er at tilplante 20 mio. hektarer om yderligere ti år, iflg. dr. Ali, som er regional projektkoordinator i IRRI. Til næste år vil så meget som 1 mio. ha jord i Asien og Afrika blive tilplantet med den nye sort, som er blevet produceret ved kompliceret krydsning og tilbagekrydsning for at producere mange sorter, som er mere resistente over for salt, skadelig påvirkning ved tørke og sygdomme, og som kan give et afkast, der er højere en gennemsnittet, uden brug af gødningsmidler eller pesticider og således er mere sikre for miljøet, sagde dr. Ali til Berthelsen i et nyligt telefoninterview.

Artiklen siger, at der er tilplantet henved 25.000 ha i Vietnam og yderligere 5.700 ha i Filippinerne. Endnu andre sorter, som giver et afkast langt over de konventionelle sorter og tilskynder landmænd til at bede om flere, er blevet plantet i Indien, Bangladesh, Indonesien og andre lande. De 5.700 ha, som tilplantes i Filippinerne, forventes at producere 90.000 tons ris. »På dette tidspunkt gik det op for dem, at de havde guld til deres rådighed«, sagde Ali iflg. *Asia Sentinel*.

Forskning for at producere Green Super Rice – som ikke involverer genmanipulering, hvilket gør sorten acceptabel for anti-GMO-aktivister – begyndte i 1998 med lanceringen af et internationalt, molekylært avlsprogram for ris, som oprindeligt involverede flere end 18 lande og 36 institutioner. Sluttelig reducerede finansielle begrænsninger programmet til blot at udgøre IRRI og det Kinesiske Akademi, sagde *Asia Sentinel*.

FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml

11. nov. 2014 – I sin artikel fra 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], fortæller Lyndon LaRouche om Russells og Winston Churchills atomvåbenpolitik:

»For at forstå, hvorfor britiske efterretningsnetværk internt i USA's regering manipulerede præsident Harry Truman til at smide de nødvendige atombomber på japanske civile,

er det nok at læse Russells egen forklaring på hans og Winston Churchills atomvåbenpolitik, i september-nummeret af The Bulletin of the Atomic Scientists: 'The Atomic Bomb and the Prevention of War' (Atombomben og forebyggelse af krig).«

»I den rapport fra 1946«, skrev Larouche, »præsenterer Russell sit motiv for sin, Winston Churchills og andres fortsatte anvendelse af atomvåbens geopolitiske trussel: at udøve afpresning for at tvinge Moskva til at underkaste sig en aftale, hvis formål, erklærer Russell udtrykkeligt der, er at transformere den dengang nyligt oprettede organisation De Forenede Nationer, FN, til den form for unipolære diktatur, som hans verdensføderale utopister fortsat har arbejdet på i hele dette århundrede.«

Det efterfølgende år, blot to år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, i hvilken Moskva havde været en allieret, var den sindssyge Churchill gået videre end til at true med anvendelsen af et atomart førsteangreb mod USSR og til at tale for rent faktisk at angribe Kreml med atomvåben.

Et FBI-memo fra 1947, som er offentliggjort i en bog, der skal udgives i næste måned, siger, at Winston Churchill tilskyndede senator Styles Bridges (R-N.H.), en allieret til senator Joseph McCarthy (R-Wis.), til at overtale Truman til at lancere et atomangreb på Kreml.

Memoet, som hidtil ikke har været tilgængeligt, siger, »Churchill erklærede, at den eneste redning for verdens civilisation ville være, hvis De forenede Stater ville erklære Rusland for at være til fare for verdensfreden og angribe Rusland.«

Memoet fortsætter:

»Han påpegede, at hvis man kunne smide en atombombe på Kreml og udslette den, ville det være en meget let sag at håndtere balancen i Rusland, som ville være uden styrelse. Churchill

erklærede endvidere, at hvis dette ikke blev gjort, ville Rusland angribe USA om to eller tre år, når hun får atombomben, og civilisationen ville blive udslettet eller sat mange år tilbage.«

Mail Online rapporterer, at memoet citeres i en ny bog af den prisvindende, amerikanske, undersøgende journalist, Thomas Maier, 'When Lions Roar: The Churchills And The Kennedys', (Crown, oktober 2014).

[1] Opr. titel: »[How Bertrand Russell Became an Evil Man](#)«. Artiklen findes ikke på dansk. Hvis du ønsker at læse den engelske artikel, ring til vores kontor (35430033), som vil henvise dig til den engelske artikel. (-red.)

Fra LaRouche-bevægelsen 13. nov. 2014: Hele verden ved, Obamas magt er svækket – Nu skal han fjernes fra magten

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten

og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstekspllosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der modsvarer en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide

Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

Iran og Rusland annoncerer aftale om at bygge otte atomkraftværker

i Iran

11. nov. 2014 – Henvendt til journalister den 11. nov. i Moskva Internationale Lufthavn annoncerede Ali-Akbar Salehi, chef for Irans Atomenergikommission (AEOI), at Iran var i færd med at underskrive en kontrakt om to nye atomkraftværker, der skal opføres ved siden af Bushehr Atomkraftværket i partnerskab med Rusland. Sergei Kiriyenko, generaldirektør for Ruslands Rosatom, var medunderskriver på kontrakten sammen med Salehi, som sagde, der ville blive etableret fem atomkraftværker i Bushehr-provinsen i overensstemmelse med et mandat fra parlamentet, Majlis, til generering af 20.000 MW atomenergi i Iran.

Det russiske nyhedsagentur *RIA Novosti* (netop omdøbt til sputniknews.com) rapporterer, at Rusland og Iran iht. kontrakten vil samarbejde »om konstruktionen af otte energireaktorblokke, inkl. fire [mere] ved Beshehr ... ved hjælp af russisk teknologi«. Atombrændsel vil blive leveret af Rusland og »opbrugte brændselsstave vil blive returneret til Rusland«, lyder rapporten.

Men iflg. en erklæring fra Rosatom kunne brændsel i fremtiden blive udviklet i Iran.

»Inden for rammerne at en forøgelse af Irans forsyninger af atomenergiblokke designet af Rusland planlægger partnerne at udvikle en økonomisk strategi, inkl. muligheden af at producere atombrændselselementer i Iran«, siger erklæringen.

Denne kontrakt om udvidet samarbejde om atomenergi blev underskrevet og annonceret samme dag, som Rusland tilsluttede sig P5+1-drøftelserne med Iran i Oman i kølvandet på de to dages møde mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den iranske udenrigsminister Zarif.

APEC-ledermøde giver forøget kraft til Kinas »BRIKS«-initiativ for samarbejde om udvikling

11. nov. 2014 – Præsident Xi Jinping sagde på en pressekonference i kølvandet på APEC-ledermødet i Beijing, at mødet havde »givet fuldt resultat og opnået vore forventede mål«. Slutterklæringen støttede Kinas bestræbelser på at avancere hen imod et altfavnende Frihandelsområde for det Asiatiske Stillehavsområde (FTAAP). Selv præsident Obama, som nærmest var 'alene hjemme' ved denne forsamling af personer, som var entusiastiske over de kinesiske initiativer, måtte i nogen grad hylde FTAAP, alt imens han hævdede, at hans bestræbelser på at få andre asiatiske nationer ind i det anti-kinesiske Trans-Pacific Partnership, TPP, faktisk var et skridt på vejen til et mere omfattende FTAAP.

Den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver, Tom Donilon, som talte ugen før på et Brookings Institute-arrangement, havde afsløret hemmeligheden bag det virkelige formål med TPP, da han sagde, at rent strategisk

»ville TPP tillade USA at skrive reglerne, som vil regere over den globale økonomi i det næste århundrede«. [sic!]

Obama holdt også et møde mellem de elleve TPP-kandidater på den amerikanske ambassade i Beijing for at presse dem til at skubbe mere hårdt på for at få aftalen i hus. Obama blev

imidlertid noget overrasket, da Sydkorea underskrev en frihandelsaftale på sidelinjen af APEC-mødet.

Præsident Xi har tydeligvis til hensigt at transformere APEC til et springbræt til genstart af verdensøkonomien. Under sin pressekonference efter ledermødet sagde Xi:

»Verdensøkonomien befinder sig i en intens omstruktureringsproces, og det asiatiske Stillehavsområde må gribe chancen og accelerere tempoet for reformer og innovation for, at en ny indsats og konkurrencemæssig styrke kan se dagens lys i det asiatiske Stillehavsområde.«

I begyndelsen af ledermødet havde præsident Xi indikeret, i hvilken retning, han ønskede at tage APEC.

»Vi ønsker at fremme samarbejde og gå i gang med en ny vision«,

sagde han til lederne (mens præsident Obama efter sigende tyggede på sine Nicoretter),

»og vi fejrer nu 25 års samarbejde og vækst i APEC«. »Vejen til en økonomisk genrejsning indeholder uforudsigelige og usikre faktorer«, fortsatte Xi. »For at forhindre fragmentering må vi øge forbindelsesmulighederne og intensivere regional integration. APEC bør spille en koordinerende rolle«, sagde han.

»Forbindelsesmulighederne« betød muligheder for forbindelse mellem den fysiske infrastruktur, forbindelse mellem regler og reguleringer, og forbindelser mellem menneskers hjerter, forklarede han.

»Vi bør bringe alle medlemmer af økonomien i det asiatiske Stillehavsområde og dets folkeslag sammen«, sagde han. »Vi må gøre APEC til en platform for opbygning af et system for integration, en platform for politik for en forøgelse af vore gensidige udvekslinger, en platform til forhindring af

opkomsten af protektionisme og for intensivering af vores tekniske samarbejde, og en platform til fremme af vores gensidige samarbejde«, sagde Xi. »Alle økonomierne må arbejde sammen for at opbygge et Asiatisk Stillehavs-partnerskab.«

Præsident Xi sagde også, at Kina ville donere 10 mio. dollars til APEC's institutionelle udvikling og opbygning af kapacitet. Sammen med AIIB og BRIKS er præsident Xi også i færd med at omforme en anden, stor institution, som inkluderer USA, med henblik på at lancere et nyt paradigme for menneskeheden. For at citere et bevinget ord, som er en af den kinesiske præsidents egne favoritter:

»Når pilen først er afskudt, kan den ikke standses.«

Sydvestasien: Rusland og Egypten samarbejder med FN om plan for konference til afslutning af krigen i Syrien

11. nov. 2014 – Moskva og Cairo diskuterer intenst forberedelser til »en konference mellem den syriske regering og oppositionen i håb om at bringe dem sammen i en overgangsregering, som 'bekæmper terrorisme'«, rapporterede den velrenommerede libanesiske avis, *Al Akhbar*, den 11. nov. Avisen er velinformeret om den syriske situation og publicerede for nylig et langt og ekstremt åbenhjertigt interview af avisens seniorreporter, Nahed Hattar, med den

syriske udenrigsminister Walid Muallem. Udenrigsministeren diskuterede sit nære venskab med russiske embedsmænd og årsagerne til, at Syrien accepterer – men ikke har tillid til – den amerikanske bombing af Islamisk Stat inde i Syrien, så længe USA ikke angriber Syrien.

Den følgende rapport bør tages med det forbehold, at den repræsenterer igangværende diskussioner mellem de involverede nationer; alt, hvad der siges i det følgende, vil sandsynligvis ikke være inkluderet nøjagtigt i deres plan, når denne annonceres offentligt.

Ifølge *Al Akhbar*

»er det næsten blevet bekræftet, at Rusland vil invitere den syriske regering og dele af den syriske opposition til en konference i Moskva, med titlen Moskva I i stedet for Genève III ... Planen – forberedt i samarbejde mellem det Russiske Udenrigsministerium, egyptiske myndigheder og FN's udsending til Syrien, Staffano de Mistura – foreslår, at to delegationer inviteres til en dialog i den russiske hovedstad.«

»Den første delegation er fra den syriske regering under ledelse af vicepremierminister og udenrigsminister Walid al-Muallem. Den anden delegation vil inkludere personer fra oppositionen, såsom tidl. leder af oppositionen Den syriske nationale Koalition, Ahmed Moaz al-Khatib, lederen af Folkets Vilje-partiet, tidl. vicepremierminister Qadri Jamil, flere personer, som har forladt Koalitionen, plus den Nationale Komite for Koordinering, samt det Syriske Kurdiske Demokratiske Unionsparti under Salem Muslims ledelse, hvis enheder bekæmper ISIS i det nordlige og østlige Syrien.«

I modsætning til Genève I og II-konferencerne, som viste sig nytteløse pga. Obamaregeringens og briternes insisteren på, at konferencen baseredes på Assads afsættelse, og som ekskluderede den legitime, interne opposition (til fordel for

de Saudi-Qatar-Tyrkiet-støttede terrorister), så er denne konference sat op til at blive en succes ved at respektere »Syriens integritet«, med den egyptiske præsident Al Sisis ord. Al Sisi har omstødt det Muslimske Broderskabs regerings støtte til afsættelsen af Assad, og han har været vært for betydningsfulde syrere, inkl. Syriens Stormufti, i Cairo.

En indikation på det høje niveau af tænkning, som er involveret i disse planer, er, at Moskva-Cairo-initiativet er fast besluttet på at bevare den syriske hærs struktur og funktion med Al Assad som dens øverstbefalende chef selv, når en overgangsregering eller en interim-regering er installeret.

»Russiske og egyptiske embedsmænd mener, det er vigtigt at bevare den syriske hærs struktur, som sluttelig vil give plads til tusinder af officerer og soldater, der flygtede, eller som ikke meldte sig til tjeneste på deres baser, eller afhoppere, som ikke tilsluttede sig organisationer i stil med al-Qaeda«,

siger Al Akhbar. Dette er en nødvendighed for at mobilisere maksimale styrker inde i Syrien imod IS, al-Nusra, al-Qaeda og de andre jihad-terrorister. Egypten og Rusland mener, at kampen mod terrorisme haster og ikke kan vente til en eventuel, mulig sejr til den amerikanske »koalition«.

Inden for to år, og efter overgangsregeringen har overvåget forfatningsændringer, vil der blive afholdt valg, i hvilke Assad vil have lov at opstille til genvalg som præsident.

Lyndon LaRouche kommenterede disse nyheder og sagde, at det var af absolut vital betydning, at Syriens suverænitet blev bevaret, og han støttede kraftigt Moskvas og Cairos beslutsomhed mht. at bevare den syriske hær og sikkerhedstyrkerne intakte for at vinde krigen imod jihad-terroristerne.

Moskva-Cairo-planerne kommer på samme tidspunkt, som FN's særlige udsending til Syrien, Staffan de Mistura, har holdt

møde med den syriske præsident Bashar al Assad for at diskutere bestræbelser på at oprette en »våbenstilstandszone« mellem oppositionen og den syriske hær i Aleppo – en plan, som Assad siger, er værd at overveje.

Foto: Syriens udenrigsminister Walid Muallem

APEC 2014: Præsident Xi fremlægger sin strategiske vision for det asiatiske Stillehavsområde

9. nov. 2014 – Mens USA fører en intens kampagne for at holde AIIB og Den nye Silkevej væk fra APEC-dagsordenen, er disse spørgsmål blevet »elefanten i rummet«, man simpelt hen ikke kan ignorere. Alt imens ingen af disse spørgsmål omtales i ministererklæringen, som blev udstedt ved slutningen af udenrigsministermødet i lørdags, takket være pres fra USA, så fører præsident Xi Jinping sin egen kampagne for at bringe alt dette op på den store scene.

I en længere tale under APEC-mødet for virksomhedsledere (der er afsat en dag på begivenheden til de virksomhedsledere, der deltager i konferencen), opfordrede han dem til at hjælpe med at gøre »den kinesiske drøm« til en »drøm for det asiatiske

Stillehavsområde« og fremlagde sin strategiske vision for området og verden. Med en indirekte henvisning til de forhindringer for denne udvikling, som udlagdes af USA's politik, sagde Xi:

»Det asiatiske Stillehavsområde står over for en overvældende opgave med at forøge økonomiens kvalitet og effektivitet og med at erstatte gamle vækstområder med nye. Der er forskellige retninger og prioriteter mht. at fremskynde den regionale integrationsproces og de forskellige frihandelsarrangementer, som foreslås, hvilket gør det vanskeligt for nogle at vælge«, sagde Xi.

»Det asiatiske Stillehavsområde står ved en skillevej. Skal vi fortsat tage føringen i verden for at skabe en lys fremtid? Eller skal vi sætte farten ned, blot for, at andre skal tage føringen med præstationer? Skal vi intensivere integrationsprocessen, eller skal vi lade os glide ned i en fragmenteringens malstrøm? Skal vi antage åbenhed og inklusion for at samarbejde om Det asiatiske Stillehavsområdes Århundrede, eller skal vi klamre os til en tankegang, som er passé og ikke egner sig til det 21. århundrede?«

»Vi bør erstatte en 'vinderen tager det hele'-attitude med en 'alle vinder'-holdning«, sagde Xi.

Præsident Xi understregede igen Kinas plan om at fortsætte med en konkret køreplan hen imod et for alle inkluderende frihandelsområde i det asiatiske Stillehavsområde, som ville

»bringe området op på et højere niveau.« »Kun reformatorer og innovatorer vil være i stand til at vinde«, sagde han. »Vi har brug for en ny kurs og en ny model. Vi må udarbejde en arbejdstegning for en ny forbindelsesmulighed.«

Han understregede også, at dette ville »bringe de to sider af Stillehavet sammen«. Han opfordrede ligeledes de andre lande til at samarbejde med Kina om udvikling af det Nye økonomiske

Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej.

Som en hjælp til denne udvikling, sagde han, havde Kina taget initiativ til etablering af AIIB som en »platform for samarbejde og vækst« og kaldte det for et »betydeligt skridt fremad«. »Vi vil arbejde for, at AIIB hurtigt bliver operationelt«, erklærede Xi. Han sagde, at Kina havde taget det første skridt med skabelsen af en Silkevejsfond på 40 mia. dollars. Her blev hans tale afbrudt af klapsalver fra de samlede virksomhedsledere i salen.

»Vort områdes udviklingsperspektiv er afhængigt af de beslutninger og handlinger, vi tager i dag«, sagde Xi. »Vi er forpligtet til at skabe og opfylde en drøm for det asiatiske Stillehavsområde for vort folk. Denne drøm handler om at være på forkant med den globale udvikling og yde et større bidrag til menneskehedens velfærd«, sagde Xi.

Jean-Claude Juncker fortjener at blive ydmyget

8. nov. 2014 – Formand for Europakommissionen Jean-Claude Juncker er blevet ramt af en bus: afsløringerne af det skatteparadis, som er blevet skabt i Luxembourg til 300 store, europæiske selskaber under Junckers regering i de seneste 18 år. Nye afsløringer viser, at Luxembourg var blevet sådan et skatteparadis, at selskaber fik »ad hoc« juridisk behandling, som etablerede minimal beskatning à la carte. EU havde allerede indledt en undersøgelse af et par selskaber for skattesvig, og nu skal Juncker lede en undersøgelse af ham selv!

Juncker er en top-eurofascist og fortjener at blive ydmyget.

For et par år siden, da han var Luxembourgs premierminister og også finansminister, såvel som også formand for eurogruppens finansministre, beklagede han sig offentligt over, at processen med europæisk integration ville gå meget hurtigere, hvis det ikke var for visse forhindringer, repræsenteret af nationale parlamenter.

Junckers position som formand for EU-kommissionen er naturligvis blevet stærkt svækket. Lederen af de tyske socialdemokrater Sigmar Gabriel erklærede, at stater ikke burde vedtage skattely som en forretningsmodel. De, der gør det, »nedbryder europæisk solidaritet«, sagde han til *Süddeutsche Zeitung*.

Sven Giegold, den Grønne finansekspert i EU-parlamentet, sagde, at

»Juncker har gjort sig til skattebedragernes medskyldige og herigennem unddraget andre EU-stater milliarder i skat. Hermed har han skadet Europa.«

Et tysk parlamentsmedlem, Fabio De Masi fra Die Linke, opfordrede Juncker til at tage politisk ansvar.

Euro-bureaukrater og euro-fanatikere forsvarede i stedet patetisk Juncker. Junckers afløser som formand for eurogruppen, den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, sagde, hvad der kun kan fremkalde latter, at den aktuelle regering i Luxembourg, og ikke Juncker, er ansvarlig for eventuelle overtrædelser, og det med tilbagevirkende kraft!

Den italienske finansminister Pier Carlo Padoan hævdede, at der nu var »et nyt klima med gennemsikkelighed«. Premierminister Matteo Renzi, som netop havde skændtes med Juncker om budgetspørgsmål og kaldte ham en »bureaukrat«, sagde, at han ikke havde lyst til at »gå ind i et slagsmål« med Juncker.

Fra LaRouche-bevægelsen 11. nov. 2014: APEC lod ikke Obama rejse sig fra nederlaget – det skal vi heller ikke!

En uge efter, at hans »politiske impeachment« blev effektueret af de amerikanske vælgere, tildelte lederne ved det vigtige, årlige APEC-møde Barack Obama en uvæsentlig rolle. Det var et topmøde, hvis hovedinitiativer inden for udvikling og infrastruktur – den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den endnu nyere »Silkevejsfond«, Frihandelsområdet for Asien og Stillehavsområdet (FTAAP) – Obama forsøgte at forhindre. Det mislykkedes, og han fik hverken »beskyttelse« eller et »skub opad« fra det styrtdyk, som han havde kurs mod under valget. Amerikanerne må, på samme måde, handle på deres modvilje mod Obama og hans politik på valgtidspunktet.

BRIKS-dynamikkens, og især Kinas, dominans over udviklingen på topmødet var ikke til at tage fejl af. Rusland og Kina underskrev endnu en betydningsfuld aftale om konstruktion af pipelines og levering af naturgas til Kina over de næste 30 år; de lancerede også udviklingen af en række dæmninger på floden Amur i Sibirien til vandkraft og oversvømmelseskontrol. Kina annoncerede en finansieringsplatform for den »Nye Silkevejsfond« til investering i infrastruktur, som Kina initierede med en kapital på 40 mia. dollars; præsident Xi Jinping skønnede, at Kina ville tredoble raten af sine »udgående kapitalinvesteringer« i løbet af resten af

indeværende årti, i alt en investering i andre nationers udvikling på 1,25 billion dollars efter hans skøn. Sydkorea og Kina indgik en aftale om frihandel, som fjernede 90 % af told og afgifter hen over de næste 20 år. Australien annoncerede, at det ville indgå en frihandelsaftale i Kina i næste uge; Thailand sagde, at de støttede Kinas foreslåede FTAA; Indonesien indikerede, at det ville gå med i AIIB med 22 andre lande. Kinas Xi Jinping og Japans Shinzo Abe afholdt et bilateralt topmøde, som var afgørende for at bryde isen for at udbedre de fjendtlige relationer mellem dem i de seneste adskillige år. Filippinernes præsident NoyNoy Aquino udbad sig et møde med præsident Xi for at sikre, at Kina også ville investere i projekter i Filippinerne. Chile gjorde det klart, at det ikke ville tillade nogen som helst afbrydelse af sin store og voksende handel med Kina inden for industri og landbrug.

På APEC-mødet lykkedes det ikke Obama at gøre ret meget andet end at annoncere flere visa til USA for kinesiske besøgende – gennem en »eksekutiv ordre«, naturligvis.

Det imperiale/finansielle London og deres tynde mand Obama havde antaget, at de, mod denne internationale BRIKS-udviklings- og vækstdynamik, kunne bruge nationale fjendtligheder og rivaliseringer; mellem Japan og Kina, de forudgående uoverensstemmelser om grænser og økonomi mellem Kina og Indien, rivaliseringer mellem Brasilien og Argentina osv. »Nationalisme«, der tjener hvad? En Trans-Pacific Partnership (TPP) handelsaftale, som ville give de største, overnationale/imperiale selskaber og banker overnational kontrol over nationers politik!

BRIKS-dynamikken går op over nationalistiske betragtninger til en højere standard for suveræne nationer, som sætter gensidig økonomisk vækst og udvikling for hele den menneskelige art som sit mål. Dette er også det, som plejede at være »det Amerikanske Systems« trosbekendelse.

Hjemme i Amerika flyger der små gnister af stenen fra sidste uges Obama-valgknuser. Endnu to senatorer, den mest aggressive republikaneren Paul Rand, har erklæret, at Obamas krigspolitik for Irak/Syrien nu er en overtrædelse af Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at erklære Krig, og at Kongressen ikke kan tolerere dette. Dernæst »vendte det Hvide Hus på en tallerken« og aflyste den udstationering af 1.500 soldater, som Obama netop havde meddelt, indtil Kongressen stemmer om det. Mange publikationer i mandags havde afsløringer/angreb på Obamas Hvide Hus' 'Svengali[1]', Valerie Jarrett, og krævede hendes afgang.

Statsmanden Lyndon LaRouche sagde om det virkelige problem:

»Da Obama befandt sig i en nedadgående spiral i det meste af to uger, blev han tilsyneladende skubbet tilbage til en lederskabsposition ... Hvis han ikke smides ud af embedet meget snart, så er de objektive omstændigheder ... at USA vil krakke ... Obama må dumpes. Hvis han ikke dumpes, så er det i høj grad tvivlsomt, om dit liv, og din nation, har en eksistens.«

---

[1] Svengali er en fiktiv karakter i George du Mauriers roman fra 1895 *Trilby*. Ordet 'Svengali' er kommet til at henvise til en person, der med ond hensigt dominerer, manipulerer og styrer en skabende person.

Sinai-terrorisme skal stoppes

gennem økonomisk udvikling

7. nov. 2014 – En førende, egyptisk økonom skriver, at den bedste måde at gøre en ende på terrorismen på Egyptens Sinai-halvø er gennem en ekspansiv, økonomisk udvikling, som kan forøge regionens befolkningstal. Sinai-halvøen ligger mellem Suezkanalen og Egyptens grænse mod Israel og Gaza-striben, og er hjemsted for Egyptens alvorligste terrorgrupper. I sidste uge dræbtes flere end 30 medlemmer af Egyptens sikkerhedsstyrker.

Ahmed El-Sayed Al-Naggar, en førende økonom og redaktør for den regeringsstøttede avis Al Ahram, skrev forslaget til en plan til bekæmpelse af terrorisme i Sinai gennem økonomisk udvikling. Planen blev publiceret i avisen den 4. nov.

Han skriver først, at grundlaget for terrorismen i regionen er, at meget af økonomien, især i det nordlige Sinai, er baseret på den sorte økonomi, primært smugleri: narkotika, våben, produkter med tilskud såsom cigaretter, der går til og fra Egypten, Gaza-striben, Israel og andre lande. Denne virksomhed har kunnet blomstre, fordi regionen under den egyptisk-israelske fredsaftale er blevet demilitariseret og forvandlet til en bufferzone. Som et resultat har regionen manglet reel økonomisk udvikling. Al Naggar insisterer på, at »omfattende udvikling og mangedobling af Sinais befolkning er hovedforsvarslinjen og særdeles effektivt, det være sig mht. at konfrontere et zionistangreb eller radikale, voldelige terroriststyrker.«

I øjeblikket er befolkningstætheden under 10 mennesker pr. km². Måden at forøge sikkerheden i området på er ikke ved at gøre det til et ingenmandsland, siger han, men i stedet, at »en konstant forøgelse af dets befolkning er et omfattende middel til strategisk forsvar.«

Han siger også, at politikken med at lukke grænseovergangene

mellem Egypten og Gaza i lange perioder burde have været ophævet, fordi det kun er til gavn for smuglerne, og derfor må »grænseovergangen altid være åben for lovlig handel og persontransit, i overensstemmelse med Egyptens visumregler.«

Eftersom området er sensitivt, bør dets udvikling »kun gennemføres af egyptiske hænder, hjerner og penge, og de Egyptiske Væbnede Styrker må have vetoret over enhver civil økonomisk operation der. En væsentlig del af udviklingsprojekterne i Sinai må imidlertid gennemføres af statslige selskaber i de mere militært følsomme områder af Sinai.«

Al Naggat identificerede turisterhvervet, som dominerer syden, som en sikkerhedsrisiko, fordi det er et let mål for terrorister, og terrorisme ville slå erhvervet ihjel. Hvad der var vigtigere, sagde han, var at udvikle »Sinais enorme råmaterialer, såsom mineraler, stenbrud, landbrugsjord, fiskeri, anlæg til destillation af vand og vareproduktion inden for alle felter, især inden for stenbrudsprodukter og landbrugsindustri, ved at udnytte Sinais landbrugspotentiale«. Desuden burde Sinai ikke anses for blot at være et sikkerhedsproblem, »men snarere som opbygning af statens og nationens integritet. Dette vil sige hver borgers ret til at deltage i udvikling, og nationens ret til at omfordele befolkningen ved at udvide udviklingen til nye områder.«

Han foreslår at bringe folk ind i området ved at bygge den nødvendige infrastruktur og projekter, der fokuserer på landbrug, fiskeri og mindre projekter med dyrehold, fjerkræ-, kanin- og fiskeopdræt, agro-industri, så vel som værksteder for kunsthåndværk og håndværk.

At tilbyde nyuddannede fra landbrugsskolerne statslandbrug på op til 5.000 feddan[1] ville være med til at udvikle landbrug, argumenterer han og siger, at der bør vedtages love, som kun tillader egyptere at købe jord. Han tilføjede, »Staten kan også regulere finansiering af landvindings- og

opdyrkningsprojekter i Sinai på statsejet jord gennem investeringscertifikater i lighed med den proces, der anvendes til at finansiere udgravningen af den nye Suezkanal.«

Foto: Smuglertunneller i byen Rafa på grænsen til Israel

[1] 0,42 ha

Putin fordømmer TPP's geopolitiske karakter forud for APEC- topmøde

7. nov. 2014 – Forud for APEC-topmødet i Beijing sagde den russiske præsident, Vladimir Putin, til de kinesiske medier, at Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, er geopolitisk i sin natur i modsætning til Asia-Pacific frihandelsområdet, som vil blive etableret på APEC-topmødet.

Når nogle lande foretrækker at handle på den internationale arena ved brug af metoder med politisk, økonomisk og ofte endda tvangsmæssigt pres, er APEC's rolle som en effektiv koordineringsmekanisme til opbygning af en ny, regional arkitektur uundværlig.

»Som formand for APEC i 2014 har Kina forberedt en enorm pakke af initiativer. For eksempel skal man vedtage en køreplan hen imod oprettelsen af en frihandelszone for Asien og Stillehavsområdet. En plan, som giver specifikke forholdsregler, der tilsigter en promovning af en

omfattende sammenhæng i regionen, innovativ udvikling og strukturelle reformer, er blevet udarbejdet.«

»Trans-Pacific Partnership er tydeligvis blot endnu et amerikansk forsøg på at opbygge en arkitektur for regional, økonomisk samarbejde, som vil være til gavn for USA. Samtidig mener jeg, at fraværet af to store, regionale spillere, såsom Rusland og Kina, i organisationens komposition ikke vil fremme etableringen af et effektivt samarbejde inden for handel og økonomi.«

»Det multilaterale system med økonomiske relationer i APR kan kun blive styrkt, hvis alle regionens staters interesser tages i betragtning. Denne tilgang er reflekteret i udkastet til køreplanen for etablering af et frihandelsområde i Asien og Stillehavsområdet.«

Fra LaRouche-bevægelsen 10. nov. 2014: APEC-topmødet: Menneskehedens stemme bliver hørt

9. nov. 2014 – Det årlige møde i Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) med præsident Xi Jinping som vært i Beijing, Kina, er blevet stedet for den næste fase i udviklingen af det, man kunne kalde »BRIKS-processen«, en voksende proces med samarbejde mellem nationer, som er fast besluttet på at sætte samarbejde om fysisk-økonomiske projekter og fremskridt forud for konkurrence og geopolitiske betragtninger. Den kinesiske præsident Xi Jinping definerede denne dagsorden med stor veltalenhed i sin tale i dag til de

virksomhedsledere, som var samlet på topmødet, da han under en diskussion om Kinas perspektiv af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Den nye Silkevej sagde:

»Udviklingsperspektiverne for vort område er betinget af de beslutninger og handlinger, vi tager i dag ... Vi er forpligtet til at skabe og opfylde en drøm for Asien og Stillehavsområdet for vort folk. Denne drøm handler om at være på forkant med den globale udvikling og skabe et større bidrag til menneskehedens velfærd.«

Alt imens opposition fra USA og andre forhindrede AIIB og Silkevejen i officielt at komme på dagsordenen, så er momentum for disse initiativer en dominerende faktor på konferencen.

Den 8. nov. gav præsident Xi meddelelse om en 40 mia. dollars stor Silkevejsfond, der skal investere i »forbindelsesmuligheder« mellem nationerne i Sydasiens, såsom Bangladesh, Sri Lanka og andre. Ved topmødets afslutning forventes det ligeledes, at flere nationer vil gå med i AIIB.

Den samme samarbejdsånd har gjort APEC til stedet for betydningsfulde, diplomatiske møder mellem nationer, som tidligere var på kant med hinanden. Dette inkluderede mødet i dag mellem den russiske præsident Putin og den japanske premierminister Shinzo Abe. Der er store forventninger til, at et møde, som vil repræsentere et gennembrud, også vil finde sted mellem Abe og den kinesiske præsident Xi Jinping. Disse diskussioner repræsenterer et betydeligt tilbageslag for Det britiske Imperiums geopolitiske krigsplaner.

»Klodens økonomiske fremtid afhænger af denne BRIKS-udvikling«,

kommenterede Lyndon LaRouche i dag. Disse nationer definerer en tendens mod skabelsen af den form for system, som verden behøver, et nyt system med samarbejde mellem regeringer, baseret på menneskehedens højere interesser som en unik art i Solsystemet. De løfter menneskehedens stemme og kræver de

vilkår, som sand humanitet behøver.

Men for at dette nye system kan virkeliggøres og gøre en ende på faren for krig, understregede LaRouche, må Obamas stemme kvæles. Hvis Obama bevarer sin magt og dominerer den politiske proces i USA og verden, er menneskeheden i dødelig fare. Obama, som handler i sin egenskab af redskab for Det britiske Imperium, har bragt verden helt ud på randen af Tredje Verdenskrig, især gennem hans krig mod Rusland, men også i praktisk talt ethvert aspekt af sin udenrigspolitik og økonomiske politik.

Amerikanere må skride til handling nu, i denne uge, for at bringe Obama til fald og igangsætte en proces med mentalt sunde og fornuftige demokrater og republikanere for at genindføre den amerikanske Forfatnings proces – og en udenrigspolitik, der modsvarer dette.

I modsat fald står verden, de positive udviklinger omkring BRIKS og APEC til trods, over for en ildevarslende trussel inden for meget kort tid.

For at tillade menneskehedens stemme at blive hørt, må Obamas stemme omgående kvæles.

**Ebola-epidemi ude af kontrol
i Sierra Leone,
kombineret med fødevaremangel**

og sult

6. nov. 2014 – Ebola-epidemien i Sierra Leone er ude af kontrol og overvælter regeringen.

»Vi var ikke forberedt på ebola-svøben. Den overraskede os, og med vores svage sundhedsvæsen kan vi blot forlade os på hjælp, som kommer fra vore internationale partnere«,

rapporterede sundhedsminister dr. Abubakar Fofana til IPS nyhedstjenesten i dag. Af de 221 million dollars, som Sundhedsministeriet behøver blot for at inddæmme udbruddet, er kun 110 millioner dollars øremærket til regionen af internationale donorer, og det meste heraf er ikke kommet.

Ifølge Africa Governance Initiative spredes ebola ni gange hurtigere i Sierra Leones landbrugsområder end det gjorde for to måneder siden. Desuden vokser spredningen af virussen i hovedstaden Freetown, som registrerer seks gange så mange tilfælde pr. dag, i sammenligning med for to måneder siden. Krisen er kombineret med en alvorlig fødevaremangel, som iht. FN-missionen for Ebola-nødberedskab (UNMEER) tvinger nogle familier til at forlade deres hjem, hvor de er sat i karantæne. Verdensfødevareprogrammet (WFP) har forsøgt at uddele mad til 400.000 mennesker, rapporterede *Reuters* i dag, men det er ikke tilstrækkeligt. *The Daily Beast* citerede en rapport fra *Associated Press* den 4. nov., som sagde, at »tusinder« af Sierra Leone-borgere flygter ud af deres landsbyer i søgen efter mad.

Forud for ebola-udbruddet er Sierra Leone blevet ødelagt af en ti år lang borgerkrig med nogle af verdens højeste rater for underernæring, inkl. 15 % akut underernæring hos børn under fem år. Nu, hvor mange distrikter er afspærret for at forhindre spredningen af ebola, er den i forvejen begrænsede adgang til mad blevet næsten umulig.

I øjeblikket har Sierra Leone 288 sengepladser, fordelt på

fire Ebola-behandlingscentre (ETC'er), som behandler 196 bekræftede tilfælde, sagde UNMEER. FN-agenturet har imidlertid mistanke om, at gennemsnitligt 50 % af ebola-tilfældene ikke rapporteres. *The Daily Beast* rapporterer i dag om, at man mistænker 5.338 tilfælde. I december måned vil behovet for sengepladser være 1.864, og der er behov for at

»planlægge, sikre og stille til rådighed yderligere 731 beskyttede sengepladser (safe beds) ved den første uge i december«, sagde UNMEER i sin rapport den 5. november. »Mangel på disponible sengepladser i ETC'er tvinger familier til at pleje patienterne hjemme, hvor plejerne ikke er i stand til at beskytte sig ordentligt fra at blive eksponeret til ebola-virussen, og således forøger risikoen for smitte«, advarede UNMEER.

Læge uden Grænser rapporterer, at den internationale respons til Sierra Leones krise har været

»langsom« og »ukoordineret ... der er et enormt svælg i alle aspekter af responsen, inkl. lægebehandling, uddannelse af sundhedspersonale, smittekontrol, sporing af kontakt, epidemiologisk overvågnings-, alarmerings- og henvisningssystemer, samt oplysning og mobilisering af samfundet.«

Rusland vil forsvare sin suverænitet

5. nov. 2014 – I korte bemærkninger under festligholdelsen af Folkets Enhedsdag, som mindes afslutningen af De urolige Tider i det 17. århundrede i Rusland, kom den russiske præsident Vladimir Putin med et klart budskab i går om, at Rusland vil

forsvare sin suverænitet.

»Mere en fire århundreder er gået, men disse tiders dramatiske begivenheder er stadig en lektie for os, som tjener som eksempel for alle generationer og en regel for os alle – en regel, der siger, at vi må bevare og beskytte vore nationale interesser«, sagde Putin.

»Hvis vi forsømmer at huske disse nationale interesser, kan det føre til disintegration og ruin for vort land; dets suverænitet har samme fundamentale værdi som frihed og demokrati.«

Inden for det militære område forklarede Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, præcis, hvad dette vil sige med hensyn til NATO, i bemærkninger til avisen *Kommersant*, rapporterer *RIA Novosti*.

»NATO kan ikke ignorere den kendsgerning, at en stærkere sammensætning af alliansens styrker vil blive taget i betragtning af vore militære strateger, og at Rusland vil tage alle nødvendige skridt til at styrke sit forsvar imod alle potentielle trusler«,

sagde Grushko. Han advarede om, at alliansens beslutning om at styrke sin »østflanke« og den kendsgerning, at NATO er ved at vende tilbage til sin holdning fra den Kolde Krig om at være modstander til Rusland, som NATO anser for at være »Fjende #1«, vil få langtrækkende, politiske konsekvenser, og han advarede om, at nedfrysningen af samarbejdet mellem Rusland og NATO vil få en skadelig effekt på euro-atlantisk sikkerhed.

»Vi har ikke nægtet at tale sammen. Det var ikke vores beslutning at suspendere praktiske samarbejdsprojekter inden for rammerne af NRC [NATO-Ruslandsrådet]«,

sagde Grushko og understregede, at Rusland var blevet NATO's partner

»ikke for partnerskabets egen skyld, men af hensyn til en større sikkerhed i hele det euro-atlantiske område.«

I mellemtiden identificerede pens. generalløjtnant Nikolai Pushkarev, tidl. fra Det russiske militærs Hovedefterretningsdirektorat (GRU), den britisk/amerikanske hånd bag ISIS-truslen mod Rusland.

»Der er trusler. Ekstremisterne bruger islam til politisk destabilisering af flere stater. Disse begivenheder vil ikke få et godt udfald. De har erklæret, at de vil angribe Amerika«, sagde Pushkarev i et interview med *RIA Novosti*. Der er imidlertid »grund til at tro, at amerikansk og britisk efterretningsvæsen støtter de islamiske ekstremister for at true Ruslands territoriale integritet.« Han advarede imidlertid om, at Rusland ikke burde intervenere direkte mod ISIS, fordi Rusland har en stor, muslimsk befolkning. Rusland bør hjælpe med »ikke-militære, diplomatiske midler, muligvis økonomiske«, sagde han og understregede, at »Rusland er interesseret i Bashar Assad-regimets overlevelse, da vi har meget gode relationer med Syrien.«

Foto: Putin hilser på repræsentanter for nogle af de forskellige folkegrupper i den russiske føderation på Folkets Enhedsdag

---

UNICEF: En tredjedel af amerikanske børn lever i

fattigdom

4. november 2014 – En ny rapport fra UNICEF, »Recessionens børn/Den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande«, bemærker, at, i USA bor 32 % af børn i husstande, som har en årlig indkomst på under 60 % af den nationale gennemsnitsindkomst i 2008.

Rapporten, som blev udgivet i september, valgte 2008 til at vise, hvor dårligt det er blevet i USA siden før det, som kaldes »den store recession«. Siden da er den procentvise andel af amerikanske børn, som lever i fattigdom, steget med 2 % – samtidig med, at 18 andre rige nationer reducerede deres rater for børnefattigdom.

I nogle stater er raten endnu højere. I New Mexico er den 41,9 %, landets dårligste. New Hampshire har den bedste rate, 12,5 %. Fordelt regionalt har sydstaterne de højeste rater for fattigdom blandt børn. Alt i alt lever flere end 24 millioner amerikanske mindreårige i fattigdom.

Allgov.com bemærker, at FN's UNICEF-afdeling har opført USA som nr. 36 af de i alt 41 rige nationer. I toppen ligger Norge^[1] med 5,3 %.

---

[1] Listen omfatter 41 industrialiserede og rige lande. Danmark ligger nummer 24, mens Norge ligger på en femteplads, Finland som nummer otte og Sverige som nummer 13.

I modsætning til i Danmark, er antallet af børn under fattigdomsgrænsen faldet i de tre lande. (-red.)

Friedrich Schiller 255 år 10. nov. 2014: Helga Zepp-LaRouche: Friedrich Schillers strategiske betydning i dag

For at fejre Friedrich Schillers 255. fødselsdag (10. november, 2014), og 30-års jubilæet for grundlæggelsen af Schiller Instituttet (SI), anførte grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en lidenskabelig diskussion om Schillers unikt skabende intellekt og Schiller Instituttets historiske betydning. Idet hun indledte med en opdatering af den strategiske situation, sagde Helga, at verden i dag »hænger mellem Himmel og Helvede«, med truslen om en akut fare for krig (Ukraine og ISIS), men med BRIKS-nationernes nye »dynamik med maksimal økonomisk integration« på dagsordenen.

Hvad er nødvendigt for at vippe balancen over i vores favør? Dette spørgsmål førte til en meget fascinerende diskussion, som startede med en meget personlig rapport fra Helga om den store lykke, hun havde, da hun som skolepige opdagede Schiller. Hos Schiller mødte hun det skønneste billede af mennesket og idéen om, at man, gennem udviklingen af skønne sjæle, kan opnå et skønt samfund. Hun havde lejlighed til at genlæse Schillers værk i 1978, hvor den strategiske spænding mellem USA og Tyskland blev mere intens pga. atompolitikken; i begyndelsen af 1980'erne stiftede hun Schiller Instituttet for at skabe et nyt grundlag for relationerne mellem nationer.

I løbet af de forgangne 30 år har vi, i mange landes øjne, gjort Schiller Instituttet til en modsætning til den nuværende verden, som den domineres af imperiet. En betydelig del af denne indsats for at organisere folk har været at få folk til

at lære Schillers intellekt at kende, at udvikle et niveau af tænkning som hans og at »opøve følelserne«.

Under denne diskussion benyttede hun lejligheden til at tale om Schillers poetiske metode og hans brug af tragedien som midler til at opløfte et publikum. Frem for alt, sagde hun, kommer behovet for at kæmpe for skønhed. Forespurgt om, hvad der kunne gøres for at reformere den dystre uddannelsesproces i USA, svarede hun, at det måtte begynde med at genindføre klassisk musik i skolerne. Hun sammenlignede Marion Andersons skønne værdighed, når hun sang nationalhymnen, med Beyonces skammelige læbe-synkroniserede version, som et eksempel på forskellen mellem de ægte følelser, som en klassisk opførelse fremkalder, med Hollywoods degenererede forlorenhed.

Det var en meget indholdsrig, livlig fremstilling, som tog sigte på den almene befolknings smålighed, og som opmuntrede folk til at hæve sig op til det niveau for statsmandsskab, som er nødvendigt for at gå ind i æraen efter Obama – en meget passende måde at ære Schiller på, i den sarte alder af 255 år!

Der vil senere komme et udskrift af hele diskussionen.

(Billede: Statue af Friedrich Schiller, Belle Isle, Detroit, Michigan, USA. Denne statue af den tyske poet og skuespilforfatter blev bestilt af Detroits tysk-amerikanske samfund i 1908 til en pris af 12.000 dollars; kunstneren er Herman Matzen.)

Schiller Instituttets Ugeavis

Helga Zepp-LaRouche: Efter Obamas Waterloo: LaRouche kræver upartisk samarbejde i USA

Resultatet af midtvejsvalget i USA førte til Demokraternes mest dramatiske valgnederlag siden Anden Verdenskrig og giver Republikanerne kontrollen over begge Kongressens huse, såvel som 31 – måske endda 32 – af i alt 50 guvernørposter. I samtlige delstater gør man Obamas politik ansvarlig for dette jordskred. I det Demokratiske Parti er tre grupperinger gået sammen og kræver i disse dage, at Obamas inderkreds af »interventionister« – altså Valerie Jarrett, Susan Rice, Denis McDonough osv. – fyres og erstattes af kompetente demokrater, f.eks. fra Clinton-regeringen.

I betragtning af de eksistentielle udfordringer, som USA står overfor mht. sin finansielle og økonomiske situation, såvel som den brandfarlige, strategiske krise i verden, krævede Lyndon LaRouche, at demokrater og republikanere, som en påtrængende nødvendighed, må komme overens om en upartisk dagsorden. Udskiftningen af Obama på den ene eller anden måde er sikker, og derfor er det bydende nødvendigt, at en handledygtig regering kommer i stand.

Denne upartiske kombination af demokrater og republikanere må sætte bekæmpelsen af den umiddelbare krigsfare øverst på dagsordenen, og til dette hører samarbejde med Kina, såvel som den omgående afslutning på støtte til fascisterne i Ukraine – en politik, som har bragt verden til randen af en strategisk konfrontation med Rusland. Desuden må den amerikanske generalstabs plan for at omstyrte »Islamisk Stat« støttes.

LaRouche har allerede tidligere defineret **Fire Love**, ved hvis hjælp det truende finanskrak kan forhindres og en økonomisk genrejsning kunne igangsættes.

I modsætning til den i Europa vidt udbredte anskuelse, at selv en rigsretssag mod Obama overhovedet ikke ville ændre noget i amerikansk politik, så er USA på ingen måde så monolitisk, som de ensrettede medier i deres todimensionelle nyhedsrapportering vil have os til at tro. Ud over sådanne skingre personer som McCain findes der patrioter i begge lejre, der ikke ønsker, at USA skal starte en atomkrig, og som heller ikke er ubekendt med Amerikas elendige tilstand. Nogle af dem ved også, at den fulde vægt af ansvaret vil falde tilbage på dem, hvis det kommer til et nyt finanskrak, som vil få krisen med Lehman Brothers i 2008 til at ligne de berømte »peanuts«.

Men det er også klart, at verden i mange henseender befinder sig i et slutspil, hvis udfald enten vil blive en ny verdenskrig – eller også sætter de fornuftige kræfter sig igennem, som i alle vigtige spørgsmål tilstræber et samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, og hvor alle andre fredselskende nationer dernæst kan tilslutte sig dette samarbejde. På den ene side er der fanatikere, som f.eks. direktøren for asienstudier i Council of Foreign Relations, Elisabeth Economy, hvis udfald mod Kina truer med at føre USA direkte ind i den Thukydid-fælde, som generalstabschef Dempsey gentagne gange har advaret imod. På den anden side er der absolut politikere som Bill Clinton, der i sin embedsperiode principielt har bevist, at han kan samarbejde med Rusland og

Kina, og som man i dag også kan have tillid til vil være fortalere for et samarbejde mellem USA og BRIKS-staterne.

APEC-topmødet den 9.-11. nov. i Beijing, det efterfølgende møde mellem BRIKS-landenes statschefer og G20-topmødet i Australien vil give et temmelig nøje spejlbillede af konstellationen af kræfter i verden. Det vil blive tydeligt, at det økonomiske, politiske og militære samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien vil blive yderligere udbygget, og at den Nye Silkevejs inkluderende politik og samarbejdet med mange af Asiens, Sydamerikas og Afrikas lande er den overlegne model, som kommer alle stater, som deltager i det økonomiske opbygningsprogram, til gode. Hertil hører også aftalen om »Free Trade Area of the Asia Pacific« (Frihandelszone for Asien og Stillehavsområdet, FTAAP), som er inkluderende for alle stater – i modsætning til den TPP-aftale, som USA er fortalere for, og som i det mindste i sit nuværende koncept skal udelukke Kina.

Ligeledes mere attraktivt er BRIKS-staternes og deres samarbejdende nationers banker – den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank (NDB) og Shanghai Corporation Organisation Bank – som alle udelukkende tjener til at finansiere realøkonomiske projekter og nu begynder at finansiere projekter til udviklingslandene, som Verdensbanken har afslået i årtier. Man kan formode, at BRIKS-staterne inden for rammerne af disse topmøder vil diskutere konkrete idéer til, hvordan man vil modvirke det kollaps af den transatlantiske finanssektor, som med sikkerhed snart vil indtræde, dvs. diskutere reelle alternativer til Federal Reserves, Bank of Englands og Den europæiske Centralbanks utopiske Bail-in-, Bail-Out-fantasi.

Den næste banebrydende begivenhed, som falder i turbulensen efter Obamas nederlag, er den sandsynlige, afsluttende forhandling mellem P5+1-staterne (de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd plus Tyskland) og Iran om det iranske atomprogram den 24. november. Egentlig er det russiske forslag

om at forarbejde den berigede, iranske uran til brændselsstave i Rusland allerede accepteret, og med en aftale kunne man dernæst etablere et inspektionsregime og ophæve sanktionerne. Men ødelæggende manøvrer, som alle sluttelig udgår fra Imperiets kræfter, optrappes næsten dagligt.

Således rapporterer Wall Street Journal om et hemmeligt brev fra Obama til Ayatollah Khamenei, hvor en succesrig atomaftale kædes sammen med muligheden for et amerikansk-iransk samarbejde mod ISIS-terroristerne. Offentliggørelsen, som beroede på unavngivne kilder, havde den tydeligvis tilsigtede virkning: Mike Rogers, formand for Kongressens Efterretningskomite, hidsede sig op over den oprørte reaktion fra USA's allierede i Mellempøsten, som befinder sig i »koalitionen« mod ISIL-styrkerne. Tidligere havde de berygtede høge John McCain og Lindsay Graham betegnet brevet som »uhørt«, som i øvrigt skader USA's nationale sikkerhedsinteresse lige så meget som de arabiske partners interesse.

Det, som disse herrer i deres neokonservative forblindelse naturligvis tier om, er den kendsgerning, at kun et amerikansk-iransk-syrisk samarbejde kan gøre en ende på ISIS-terroren, der er resultatet af amerikansk politik siden Brzezinskis politik i halvfjerdserne, og som bl.a. støttes af Saudi Arabien og Qatar. McCain og Graham krævede, at man opsagde atomaftalen med Iran, væltede Assad-regeringen og leverede våben til Kiev-regimet. I USA gælder ganske vist det første tillæg til Forfatningen, som beskytter ytringsfriheden, men der findes også præcedenstilfældet med Nürnberg-domstolen, hvorefter forberedelser til en angrebskrig straffes med døden.

Den umiddelbart farligste eskalering finder i øjeblikket sted i Ukraine, hvor Porosjenko, med åbenlys støtte fra den amerikanske regering, NATO og EU, reagerer på det folkeretsligt legitime valgresultat i Donetsk og Lugansk med et fornyet bombardement af landets egen befolkning. Den egentlige skandale i dette er den kendsgerning, at Vesten, men

netop også den tyske regering, fortsat støtter fascisterne i Ukraine, samt deres ubetingede loyalitet over for det anglo-amerikanske imperium, som sætter Tredje Verdenskrig, og dermed den menneskelige arts udslettelse, på spil.

Vi befinder os i slutspillet om menneskehedens skæbne. Hvis vi taber dette spil, ender det med vor arts udslettelse gennem atomkrig. Hvis vi vinder det, kan vi etablere et nyt fællesskab blandt verdens nationer, et fællesskab, som helliger sig den menneskelige civilisations fælles opgaver – kampen mod Ebola, terrorisme, narkotikaplagen, faren for et globalt finanssammenbrud, sult, asteroidenedslag og mod opgivelsen af menneskelig fornuft. Det er på allerhøjeste tid, at vore borgere vågner op.

Der er en udvej af disse eksistentielle trusler, men den ligger på et meget højere niveau for tænkning, end Bildzeitung eller fr. Merkel vil have os til at tro. Partipolitiske skyklapper og påståede, chauvinistiske eller geopolitiske interesser er opskriften på en katastrofe. Vi er som art virkelig kommet til det punkt, hvor vi bliver prøvet på, om vi er tilstrækkelig moralsk sunde til at sikre vores egen overlevelse.

Slut Dem til Schiller Instituttet, hvis De vil bidrage til dette.